

וְאַל כָּשָׁרִים פָּרָק חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר שְׁבָת Hebrewbooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נור מצוה

כה א ב מ"י פ"ה מס' מ"ה
 רשות הכללה ע' פ"ה פ"ג
 משלכות יט"ו מטלות הכללה
 י"ח:
 כו ג מ"י פ"ג מס' נלכנת
 מקובלות הכללה ד סוג
 שער כהה:
 זז ד מ"ז ס"כ הכללה ג:
 בה חותם שער חותם ק"י
 לספ"ק וצ"ע חותם סופר ק"ו
 צג"ס:
 ל ז כותם ע"ץ סופר סוג
 טפנ"ה ב':
 לא ח מ"י פ"ה מס' מ"ה
 מילון וטפנ"ה כללה
 י' ומוגן שער ק"פ:
 ל"ב ט מ"י פ"ה מס' נלכנת
 מהנה הכללה ח':

תורה א/or השלום
ו: רשות
בדלדמלרין
כל ימק
סוי מין
במלרי
במלרי
מיקוס
אי במאם
בעיריה
גנוויז
סמןיך לי
לכדר

טומף תופסות
טומף מקומות. טומף, אַלְמָאֵם.^ט
ב. פיטש לוי הונען לא
בענן שדה השוב דברי
האיו ובר הילך. טומף,
אַלְמָאֵם. ז. השויח דורותם
בשם מומנותם.
ח. והאמת האה גורל
בה תחר מצל בני הארץ
הציבור. טומף ברוטם לעיל
טומף נבלתין

ר' נסים גאון
הגה בדור השני
הכמם שציאו בוגרים
המטולאים. בסמ' ברות'
בפרק י' ברכות' ברכות'
הפרוט' (ז"ח ט) מון רבן
שהדר בדור גאנ' לתלמידי
הכמם, לא איז' שאהו
ובבש' לשק', ואל ציא'
יחידי בלילה, ואל ציא'
בבגעים מטולאים בשוק'
(וכך). תנן החט' המודיעת וחוץ.
יריך ואית המשנה בפרק י' שמעון
בקאות אלו חוץ' בבל' חוץ' המור'ר
המודיע החוץ', רבן שמעון
בן אליאן אמר דבר' האSTER. גיד' אידי'
לשא' עמא' דבר' דבורי' של'ם
ומשות' דבר' אידי' בסמ'
וימא' בפרק י' המונה (ז"ח דונן הילין)
אמ' ר' יוס' ברכות' מה' הילין
והב' על מה' הילין הילין
האנ' בעשעה שחהמה והוראת
ניצ'ת' יוציא' כמבה
הערען שגאג' זונ' קראת'
שפ' מיטיב' קורוא קראת'
עמ' לא ליש' לא ליש'
סלא' פק' אל' קרש'יט'
עמ' דבר' דבורי' ר' ע'
ר' זירא

רבינו חנאנא (המשם): **קליליס:** **למילדיס**
הכל עליירין קירין גיניהו **הו בעצמו**
שהותה צדער גאנז אנד דודז **ישמעאל**
בזה, האמר ר' נגאי לבניין **טוויס**
התקבורי לבלנס ולא **כופוליס:**
בשחרורין אל באולו **כ**
אלמא סטוק ניניאן, שיענן
המלבושים לבנים נון בגן
מי כטוחא, היליגמא אין
קריבין שבת אל שנותרו
הדריסן בירמא
וואל ווילס
שנותרו וועש האון מורה
המשם, איד אחים בר יעקב
זינין בויה,"כ, אבל באמצע שבת אימא לא
הודוא בפלוגא דרי ייטמעאל ווע"ז.

וזואפיילן במשמעותו כלה. פ' זקונטן דלן גיגיל זה קה מיל
מן נאנדו נארכקה ודקודזון פ' נארכיעומת צפּען
עניאווערוי וכטמען צו זומאף האילן זקונטן הומו דבד סלאטה ואטעריך פ' זקונטן פ' זקונטן פ'

ההורה שנא¹, וופש
חרים⁶ ותנא דבי רבי
דרכ ארי גנדים
ו אל מזוז בהן כוס
בר אבא אמר רבי
ח שיצא במנעלם
רבי אחא בר חנניה
בר בר מהו מילא

זה ורב נחמן במלא
רבי חייא בר אבא
למילד חכם שנמצא
מיותה שנאמר ^ב כל
^ג תקרי משנאי אלא
ד איתמר ולא פלוני
שא ואמר רבי חייא
מאי דכתיב ^ב כאשר
ס ויחף ערום בגנדים
ה המטולאים ^ט תנן
חווץ רשב' ג אמר
ועל הבוגרים מצד
י צדרין חוות רבי

ישמעאל אף מצד
רבי שמעון בן לוי
אחד או משני צדדין
כיצועה בה שמעתי
ישל בנאי מצד
צדדין יולא תהא
של עם הארץ מאין
אללו תלמידי חכמים
ללא כל מיהן ואמר
חכם שמחזירין לו
ה המקפיד על חלוקו
אייזה תח' שמנין
זה שישואlein אותו
אומר ואפי' במקצת
יזיהו תח' שבנו עיר

התו וה שמניה חפץ ג"מ למשתחה בריפתינו הלה בכל מקורה בר' א' בחדרא מסכרים עין ב"ל אמר אלוי נינהו והאמר להו רב כלם שחורים לבנים י' זוכה ואחותה באבל ביבי מא סומקי נינהו לא לין כ' ת"ר עולות פוריות יכול אף של א' אומר העולות שבת ב' ביה' כ' ה' ל' בשבעת קרבין ביה' ובי איזטRID צ' בון' ובי איזטRID

לך כבוד לנפי מקוס: ולנד נגידים
קזיקו סכמוג לננטום גנדים פומיטס צבעם
חצוזה כדי צלול ימלוקו גנדיי סחצודיז
שאטמיס כגן קיטול ווינוק: וואנט דפי ר'

קלה:

נפק אמר ר' אחא ב-
על גב טלאי ⁽⁶⁾ ואמר
אמר ר' יוחנן ⁽⁷⁾ כל
רבב על בגדו חיבר
משנאי אהבו מות ⁽⁸⁾
משנאי רבנא אמר ר'
הא בגנילמא הא בלב
בר אבא אמר ר' יוחנן
הליך עברדי ישעיהו ⁽⁹⁾ עלה
בלאות ויחף במנגען
חHAM רבב על המוריד
עד כאיסר האיטלקן
וזה והוא דבון ר' יוחנן

אחר אנו חוץ מ... יהודה אומר מושם ר' אחד חוץ בעא מינדר מר' הניא מרදעת מצא אמר ליה זו לא שמעה דתנן רבי יוסי אומן אחד ושל בור משמע מרדעת דשובה מבוגר בנאן אמר רבי יוחנן שעוסקין בבניינו של רבוי יוחנן אייזחו תלמיד אבידה בטביעות העין להופכו ואמר רבי יוחנן אותו פרנס על החיזבו דבר הלהכה בכל מקום כלה ^ו ואמר רבי יוחנן סכム נלה

מצווין לעשות לו מלך
ועוסק בחפץ שמים ו'
חכם כל שושאלין א' ^{למןויות}
למנוניה פרנס על הארץ
בריש מותיבתא ר' שמעון
הים למפאר דחויר
לא בכליים לבנים ולא
אבלים שהרים שמוא
הבאין ממדינתם הים א' ^{נישׁוּת}
ר' יeshmu'el אומר מכך
שבת שקרבי ב' ביום הה
רבי יeshmu'el ר' עקיבא
שקרבים בו'ט י' יכול
ישmu'el נדרים ונדרבו
^טונדרים ונדרבות א' קב' ^{מקפליס}

הגהות ה"ב
 ג' גמ' צפלו על גבי
 מיליה"מ בנטנאות אבל
 לילדא לית לנו בה ווועל
 חייל: (3) רשות ד"ק
 ז"ן וכ' לענין טרילה היבא
 פיד: (4) ד"ה מון מטס
 וונקט לא הכא מוסוס:
 ח' חותם ד"ה יופלני וכ'!
 טענין לגדמי חכמת ל"ז:

גלוון הש"ם

אל מוגה בהן כוס לבר-
נלי נמי נמסטת מתלהלט
בכיסוק קורי. הַמְּנֻזָּן
תְּמִימָה שְׁנִית לְנֵזֶם
לְפָנֶיךָ צְרוֹת הַלְּבָב
כְּבָדָה מִיהִיר. צִוִּי
סְמִים (צִוִּין) (צִוִּין). כל
משאש. ו/or קְמָסָה נְאָלָה
קְרָב פְּרָסָה קְרָב (צִוִּין)
שְׁנִיאָלָה אַוְתָּה
דָּבָר
הַלְּהָלָה בְּלַב קְרָב.
מְלָא
ן המְמֻתוֹת, אַפְּרִילָה
בְּמִסְתָּחָה בְּלָה. שְׁעָן שְׁעָן
כָּא, כָּא, כָּא, כָּא
לְבָבָלָה כָּלָל כָּלָל כָּלָל
נְפָעָלָה (צִוִּין). נְגִיזָה
הַאֲרִילָה. נְגִיזָה
הַכְּלִינִילָה, נְגִיזָה
סְמִים מִמְּמִימִים

רביינו חננאל

רבנן, בגון קרא
לקלוקוטן והוועך בעכבל אל
הוועך גאנט ופאנט זונט זויזוין.
ס. מ"ח שמאז רב
הוועך שבור מעשיין
וואווח שאן כי אמא
קיטין בו שלא היילכל
בונשען זונט. רבר מלושין
הוועך ברובין זונט (זונט).

עליה כמה טיפי מדים, לרבות אמר און פרייך וכו'. תגן התה
ענץ' יר. רב. והוא מופיע פעמי. אה... דגמי' סבפיא אה... מונטגון
ח עסוקון' באנט' באנט' עעל', קאודו על רב של בירין
הו אונצ'ן, לא לאלו לוט טבלין. באגד' הבוריס אנד גרא
שמונטגון לו באגד' בעטבונין עין. והו הקפיד על הולוּז'